

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 30 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019, în privința inculpatului

Salo Andrei XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 28.06.2018 – 30.07.2018,
instanța de apel: 26.10.2018 – 12.03.2019,
instanța de recurs: 27.09.2019 – 04.12.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 30 iulie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Salo Andrei a fost condamnat în baza art. 208¹ alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Salo Andrei, în perioada de timp cuprinsă între 20 aprilie 2012 – 31 mai 2017, aflându-se la domiciliul său amplasat în XXXXXX, XXXXXX XX, XXXXXX, utilizând sisteme informatice cu adresa IP: 79.140.174.44, care conform bazei regionale <http://www.ripe.net/> aparține providerului SRL „DANIS”, intenționat a deținut, folosit și distribuit în rețeaua internet, prin intermediul programelor soft specializate pentru partajarea de fișiere în spațiul „Internet” în baza principiului „de la egal la egal”, 2505 de fișiere, ce au fost

identificate și clasificate în mod automat de către Baza internațională de date „GRIDCOP” Child Protection System și Baza de date specializată în identificarea victimelor pornografiei infantile, abuzului și exploatării sexuale a copiilor „ICSE”, administrată de OIPC „Interpol” că se atribuie la categoria pornografiei infantile.

Totodată, urmare a examinării informației din raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-1085 din 26.03.2018, s-a constatat că în dispozitivul de stocare a informației de tip SSD „crucial MX300” de model ”CT275MX300SSD1,, cu S/N: 164614AEE888 extras din laptop-ul ”HP” de model ”HSTNN-E09C” cu S/N: 5CH1321GE0 ce îi aparține lui Salo Andrei, ridicat prin procesul-verbal de percheziție din 27.09.2017, efectuată la domiciliul acestuia în XXX din XXXXXX XXXXXX, XXXXXX, unde au fost depistate 375 fișiere, printre care și următoarele fișiere: „169128907cf36417d255496df7dbfff2b0402a” ”d9d0e70b7db9b57f1ff89bfb33e82584549317a”, ”e0c0791a81251ca3daca9db85175c54d7de36”, care au fost deținute intenționat de către Salo Andrei până la 27.09.2017, stabilindu-se că toate sunt înregistrate în baza de date internațională administrată de OIPC „Interpol” - ICSE, ca fiind material din categoria pornografiei infantile și care constituie imagini în formă electronică ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manevră lascivă sau obscenă.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Deoarece probele administrate dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile pe art. 208¹ Cod penal, ca pornografie infantilă, adică distribuirea, folosirea și deținerea de imagini sau alte reprezentări ale unui sau mai mulți copii implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, imagini sau alte reprezentări ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate de manieră lascivă sau obscenă, în formă electronică.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, de gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, prin care s-au afectat relațiile sociale cu privire la dezvoltarea socială, spirituală și morală a minorului, de faptul că inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune, ce face parte din categoria celor mai puțin grave, care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani, de lipsa circumstanțelor agravante, concluzionând că urmează a-i fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, raportată la prescripțiile din art. 364¹ Cod de procedură penală, adică de 2 ani închisoare.

Totodată, instanța a statuat că conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, aplicate vinovatului.

În speță, luând în considerare comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii imputate, ținând cont de scopul pedepsei penale în coraport cu personalitatea inculpatului, faptul că ultimul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, a simțit în decursul întregului proces de examinare a cauzei un

sentiment de jenă și rușine pentru fapta comisă, s-a căsătorit, este angajat în câmpul muncii, căința sinceră de cele comise, lipsa antecedentelor penale, reeducarea și corectarea acestuia va fi posibilă fără izolare de societate, aplicând-i prevederile art. 90 Cod penal, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, drept alternativă a pedepsei cu închisoare, cu stabilirea unui termen de probă de un an.

3. Procurorul delegat în Procuratura pentru combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Ana Drozdov, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 208¹ Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelanta a invocat că instanța, la stabilirea termenului și categoriei de pedeapsă nu a ținut cont de criteriile de individualizare a pedepsei, și anume, de faptul că inculpatul a recunoscut vina abia în instanța de judecată, după ce a luat cunoștință cu materialele cauzei penale, fiind impus, în final de greutatea probelor indicate în rechizitoriu de acuzare, de caracterul infracțiunii incriminate, că prin această infracțiune se aduc atingeri interesului suprem al copilului în societate, de faptul că au fost stocate și salvate pe computerul personal peste 375 fișiere, imagini video cu conținut ale copiilor implicați în activități sexuale explicite, reale sau simulate, ale organelor sexuale ale unui copil, reprezentate în manieră lascivă sau obscenă, pentru care legiuitorul a prevăzut ca pedeapsă exclusivă pentru asemenea fapte — închisoarea.

Astfel, instanța greșit a constatat că în privința inculpatului sunt aplicabile dispozițiile art. 90 Cod penal.

Întru argumentarea acestei soluții, instanța a reținut câteva circumstanțe și faptul că inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Pe când pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Ori, potrivit art. 2 alin. (2) Cod penal, legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, în speță, ar fi alt tip de infracțiuni cu caracter sexual în privința minorilor (atâta timp cât dumnealui este pasionat de peste 2505 fișiere video cu pornografie infantilă), or inculpatul, prin comportamentul său, pe parcursul întregului proces penal, abia în cadrul cercetării judecătorești, a recunoscut vina, iar acuzarea consideră că a recunoscut sub greutatea probelor prezentate în rechizitoriu, și nu din motiv că ar fi conștientizat gravitatea faptelor comise, prin care se atentează și asupra securității fizice și psihice a copilului.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont, în deplină măsură, de prevederile art. 61 și 75 Cod penal și nici nu s-a conformat condițiilor stabilite expres de legiuitor, astfel că a aplicat incorect dispozițiile art. 90 Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat, că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În

formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

Prima instanță a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, la locul de muncă, precum și cel de înaintea și după săvârșirea infracțiunii incriminate.

Prin urmare, sunt neîntemeiate alegațiile titularului dreptului de apel în partea excluderii art. 90 Cod penal, iar soluția primei instanțe precum că corijarea inculpatului este posibilă prin aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei, este una corectă, motivată și întemeiată.

Corect s-a reținut că inculpatul a comis o infracțiune care face parte din categoria celor mai puțin grave, precum și lipsa circumstanțelor agravante.

Art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Fapta săvârșită de inculpat, conform art. 208¹ Cod penal se sancționează cu închisoare de la 1 la 3 ani.

Deci, la stabilirea pedepsei, instanța just a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei, faptul că ultimul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, a simțit în decursul întregului proces de examinarea a cauzei un sentiment de jenă și rușine pentru fapta comisă, s-a căsătorit chiar pe parcursul desfășurării anchetei penale, este angajat în câmpul muncii, ajungând la convingerea că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea lui de societate, considerând oportun a aplica în privința inculpatului, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, drept alternativă a pedepsei cu închisoarea, stabilindu-i un termen de probă de 1 an.

Totodată, conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, a concluzionat că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, pedeapsa stabilită lui Salo Andrei este în limitele sancțiunii prevăzute de art. 208¹ Cod penal și nu au fost stabilite careva interdicții sau impedimente în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Oportunitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal se decide motivat de către instanțele de judecată și în cazul dat, prima instanță corect a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, persoana vinovatului, cât și lipsa circumstanțelor agravante.

Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatului, ținând cont de faptul că acesta a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele comise și le regretă, suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

La fel, prima instanță a conchis în mod întemeiat că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea acestuia de societate. Aplicând pedeapsa cu închisoare, instanța de fond corect a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins prin suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă conform prevederilor art. 90 Cod penal, acordându-i inculpatului șansa de a-și corecta comportamentul în sensul respectării legii.

Ori, careva circumstanțe agravante procurorul nu a prezentat, atât în rechizitoriu, cât și în instanța de judecată, fapt ce indică la lipsa de careva temeii de aplicare în privința inculpatului a celei mai aspre pedepse, reale cu închisoare.

Din aceste considerente, temeiurile invocate în apel de procuror nu sunt relevante cauzei, iar prima instanță și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat acestuia prin rechizitoriu.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal, ignorând prevederile art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este prevăzut că „sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată”, prevederi ce sunt valabile și pentru instanța de apel.

Decizia adoptată în cauza lui Salo Andrei, la motivarea stabilirii pedepsei contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei.

Instanța urma a ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, de personalitatea inculpatului și gravitatea infracțiunii comise de către el, ori, corectarea acestuia e posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare reală.

În cazul dat, Salo A. a săvârșit infracțiunea de pornografie infantilă, infracțiune prin care se aduc atingeri relațiilor sociale cu privire la dezvoltarea socială, spirituală și morală a minorului, apărute împotriva pornografiei infantile și, întru asigurarea

interesului suprem al copilului în societate, pentru a fi protejați și pedeapsa aplicată poate fi doar cu închisoarea.

În cazul acestor infracțiuni, victimă este minorul care este implicat în activități sexuale explicite, reale sau simulate, fie că îi sunt reprezentate de o manieră lascivă sau obscenă organele sexuale, distribuind prin metoda partajării de fișiere în spațiul Internet 2505 fișiere în formă electronică cu pornografie infantilă.

Inculpatul a descărcat și păstrat pe sistemele informatice 2505 fișiere foto și video cu pornografie infantilă, ceea ce dă dovadă de faptul că a făcut-o intenționat și conștient, cu mult mai mult, prin aceste acțiuni demonstrează total contrariul celor declarate în instanța de judecată, fapt ce afirmă faptul că e persoană care suferă de pedofilie.

În consecință logică, instanța neîntemeiat nu a reținut argumentele expuse supra și greșit a constatat faptul că în privința inculpatului Salo A. este aplicabil art. 90 Cod penal.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului conform prevederilor legale, ori, instanțele just au ținut cont de circumstanțele cauzei penale, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de consecințele acesteia, de comportamentul inculpatului, de lipsa circumstanțelor agravante, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, dar a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele săvârșite, conștientizând gravitatea faptelor comise, și-a întemeiat o familie, este încadrat în câmpul muncii, nu are antecedente penale, astfel că pedeapsa corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Pe lângă aceasta, recursul procurorului, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 1. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de acuzator, că au

adoptat hotărâri care conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Vitalie Călugăreanu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 30 iulie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019, în privința inculpatului Salo Andrei XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun